

Câmpul de flori

Blacks

În liniștea nopții se fabrică visuri
Soptindu-mi sălbatic să te regăsesc.
Pornesc în neant, străbat necuprinsuri,
prin pulberi de stele în van hoinăresc.

Încerc să te strig, dar gol mi-e ecoul,
iar hăul mi-arată al sortii edict:
că cerul îmi fi-va la viață lintoul
de-oi șterge din minte amorul relict.

Continui s-alerg spre vis și-a mea soartă.
Te caut în clipe, ascult și tresar :
Ai dragostei îngeri spre mine se-ndreaptă
avându-l pe Eros celest emisar.

Caleașca iubirii din ceruri îi poartă.
Mă-ndeamnă să sui, în murgi să lovesc
cu biciul iubirii croit dintr-o soartă
ce margini nu are în golul lumesc.

Prin șapte cetăți zburăm către tine,
iar murgii caleștii nechează zglobiu.
Sămânța Speranței renaște în mine :
În față e Viața, în spate, Pustiu !

Caleașca se-oprește și Eros coboară
și semne îmi face pe urme să-i fiu,
Iar câmpul iubirii cu flori ne-nconjoară
în freamat de gânduri și simț alaciu.

O mână-și întinde și Eros mi-arată
cromatica mare de flori așteptând
și-mi zice că-i timpul să leg a mea soartă
de-o floare ce-n suflet o simt suspinând.

Pe valuri îmi caut a mea izbăvire:
Ma uit după floarea cu părul bălai
ce poate s-aprindă o veche iubire
precum arde jarul purtat de vătrai.

În zarea adâncă îmi caut iubirea:
o floare ivită din solul lumesc.
Imensă e marea, dar grea izbăvirea

caci visul îmi pare prea greu să-l gădesc.

Iubirea deplină în flori e cuprinsă,
cromatic ne-încântă destinul lumesc,
dar una e floarea ce-mi ține aprinsă
Lumina în clipa când spun "TE IUBESC!"

Spre Eros se-ndreaptă a mea cugetare
șoptindu-i că visul mi-e greu de atins,
că arcul iubirii nu prinde-n cătare
al dragostei tremur și-al ei necuprins.

Când Eros în tolă săgeata-și repune,
cum zornăie arcul de strună scăpat !
Se suie-n caleașcă și-a lui misiune
se-ncheie în colbul de aștri frapat.

S-au dus emisarii, iar gândul se-ntinde,
e struna la arcul trăirii ce-o port :
vei fi tu săgeata ce-n zbor va cuprinde
a ta fericire și al meu aport.